

Posudek diplomové práce

Radka Jedličková: Dopad ekonomické krize ve Španělsku optikou tisku

Cílem diplomové práce Radky Jedličkové má být zjištění možností analýzy a interpretace textu a zamyšlení nad omezeními, které z této analýzy vyplývají. Jde o cíl velmi ambiciózní a podle mého názoru přesahující možnosti diplomové práce.

Práce je standardně rozdělena na část teoretickou a praktickou. V teoretické části se autorka snaží o politicko-ekonomické ukotvení tématu a dále se zaměřuje na lingvistická specifika analýzy textu. Vzhledem k náročnosti tématu se jí však nedaří zejména tento druhý aspekt zvládnout soustavně – odvolává se na řadu prací, ale nezabývá se systematicky jejich využitím a interpretací. Jako příklad mohu uvést záměnu komunikačního média (pokud tím měla autorka na mysli užití tak, jak je běžné ve stylistice) a roli médií jako sdělovacích prostředků (str. 29), nedůsledné využívání pojmu situační faktor, vymezení persuasivní funkce jako konstitutivní složky publicistického stylu, syntéza odborné literatury je nahrazena soupisem často nesourodých koncepcí apod. S faktem, že se autorka opírá o publicistické texty zřejmě souvisí i skutečnost, že sama často sklouzává k publicistickému stylu na úkor odborného vyjadřování, svá tvrzení, se kterými lze souhlasit, nedokládá (např. konstatování o vyšší míře expresivity ve španělské publicistice na rozdíl od češtiny (str. 35)). Praktická část se zabývá kvalitativním výzkumem a naratologickou analýzou provedenou na španělsky i česky psané části sebraného vzorku.

Kladu si rovněž otázku ohledně interpretace srovnatelnosti zkoumaných vzorků (španělského a českého) – i když autorka věnuje pozornost skladbě mediálního trhu ve Španělsku a v ČR, pro vlastní zkoumání výsledků tohoto srovnání plně nevyužívá, rovněž podle mého názoru neklade důraz na odlišení elektronických médií / médií elektronických a tištěných / médií tištěných a vlivu, které v tomto případě má komunikační médium na jazykovou stránku textu.

Jak už jsem konstatovala, práce má i řadu formálních nedostatků (Juan Carlos je z dynastie Bourbonů – str. 35), o interferenci španělštiny svědčí termín **periodistický** styl (pokud měla autorka na mysli styl publicistický – str. 37).

Závěr: Jak už jsem konstatovala, Radka Jedličková si ve své práci stanovila velmi ambiciózní cíl, který se jí nepodařilo zcela naplnit. Právě vzhledem k náročnosti zkoumané problematiky doporučuji i přes výše zmíněné výhrady diplomovou práci k obhajobě a předběžně ji hodnotím známkou **dobře** s tím, že definitivní hodnocení bude stanoveno na základě obhajoby. Doporučuji rovněž, aby si autorka k obhajobě připravila komentář k otázce, zda a nakolik bylo možné očekávat analogický nebo blízký pohled na danou problematiku v českém a španělském tisku.

V Praze dne 20. 5. 2013

prof. PhDr. Jana Králová, CSc.
oponentka